

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ „EUGEN IONESCU”
SLATINA-OLT**

REVISTA

**ISSN 2065 – 8593
ISSN – L = 2069 - 8593**

Nr.21 – FEBRUARIE 2013

CUPRINS

Povestea fulgului de nea.....	3
Soarele și porumbița	4
Glasul livezii.....	5
Cufărul cu amintiri.....	6
Povestea unui strop de ploaie.....	7
Răsărit de soare.....	8
Povestea toamnei.....	9
Un tărâm al copilăriei.....	10
Mon appartement.....	11
Ma maison	12
Mon appartement est tres chic.....	13
Mon ecole.....	14
Le hobby de Maurice.....	15
Savez-vous planter des choux?.....	16
Age of jokes.....	19
Colectivul de redacție.....	21

POVESTEA FULGULUI DE NEA

GHENCEA BIANCA MIHAELA

CLASA a III a B

ÎNVĂȚĂTOR : DUMITRU MARIETA

Iarna este cel mai imaculat anotimp. Aceasta este cunoscută pentru minunatele cadouri oferite de sfintele sărbători. Chiar dacă în majoritatea timpului din acest anotimp darurile sunt oferite de om, chiar și iarna aduce cel mai cunoscut cadou : zăpada. Zăpada este „ croită “ din mulți fulgi de nea .

Ei, acum o să vă spun o poveste pe care o ascultăm în fiecare iarnă la gura sobei:

„ Exista cândva, un prea frumos țărâm. Acel țărâm era condus de un rege bătrân și bolnav. Regele mai avea decât un fiu . Fiul era tare deștept. Pe cât era de deștept, pe-atât era de frumos. Feciorul spunea regelui :

- Tată, a venit vremea în care trebuie să preiau locul tronului regesc. Dar, înainte trebuie să-mi caut o soție ce va deveni regină .

- Ah ! Cheamă timp de trei zile cele mai frumoase fete, apoi să-ți alegi o soție care te va însoți la tronul regesc !

Toate fetele din regat au venit pentru a cuceri viitorul rege . Erau una mai frumoasă ca cealaltă, dar prințul nu a acceptat nici una dintre fete .

La un moment dat sosi cea mai frumoasă dintre fete, cu părul lung și blond, în veșmânt de prințesă și totuși era o zână .

- Eu sunt Zâna –Albă, mărite prinț !

- Eu sunt Albert ! Tu ești aleasa inimii mele și vei deveni soția mea !

Ei s-au îndrăgostit nebunește, încât au început să danseze o zi întreagă .

În timp ce dansau, celelalte fete au blestemat inelul pe care Albert dorea să-l dăruiască Zânei-Albe. Cea care o să pună prima pe deget inelul, se va preschimba pe veci în fulg de nea . Domnițele au făcut asta, nu doar din gelozia că ea a fost aleasa, ci erau geloase și pe frumusețea, istețimea, eleganța și respectul de care da dovadă Zâna – Albă . Cum răutatea din inima lor creștea, au hotărât ca după ce fata se va transforma în fulg de nea, se va topi după câteva secunde .

Într-o zi, pe la miezul nopții, prințul Albert dormea , dar viitoarea prințesă nu putea să pună geană pe geană . Se gândea mereu la inelul care strălucea sub un glob de sticlă . Simțea că nunta care trebuia să fie următoarea zi, nu va decurge bine . S-a ridicat din pat și a pus în palmă inelul de o rară frumusețe . Strălucea orbitor, încât a luminat întreaga încăpere .

Fiind tare curioasă, Zâna –Albă a pus inelul pe deget, iar prințul se trezi :

- Ah, frumoasa mea zână !

- Î-mi pare rău ! La revedere ! Rămâi cu bine ! Eu mă voi topi...”

SOARELE SI PORUMBITA

CRACIUN MIHAI
CLASA a IV a B

Era o zi minunata de vara.Mandru pe bolta cereasca,soarele incalzea intregul pamant.Privirea lui era indreptata spre livada din spatele casei .unde o porumbita isi facuse cuibul intr-un cires cu coroana mare si rotata.

Uitandu-se in fiecare zi ce se mai intampla prin livada,soarelui i se parea din ce in ce mai draga porumbita din cires. Dar haideti sa va povestesc cum a ajuns soarele sa o indrageasca pe porumbita..

Era doar un puisor cand livada incepuse sa prinda viata .Iarba incoltise si incerca sa-si faca loc spre lumina din pamantul proaspat sapat .Sosise primavara si odata cu ea aparusera primele flori pe crengile pomilor.Vazand ca livada prinde viata in prezenta ei, porumbita si-a dat seama ca trebuie sa vegheze livada si sa o protejeze.Si asa au inceput sa creasca fructele prin pomi,iarba proaspata si verde frematand sub adierea blanda a vantului,cu flori multicolore zambind soarelui si soptindu-i vorbe dulci.Mii si mii de gaze misunau peste tot, iar pasarile incantau oamenii cu ciripitul lor.

Pentru ca se intamplau in fiecare zi aceste lucruri minunate,soarele ,parca vrajit,nu isi mai putea lua razele din livada.Incet ,incet, ajunsese sa plece la culcare din ce in ce mai tarziu si sa se trezeasca dimineata mult mai devreme. Farmecul livezii il cuprinsese.

Intr-o dimineata, aruncandu-si privirea peste pamant, isi dadu seama ca zabovea prea mult in livada in cautarea porumbitei si uitase de restul planetei.De atunci s-a hotarat sa iubeasca la fel de mult fiecare particica a pamantului.

Din cand in cand,mai ofta ascultand glasul livezii si privea cu ochii lui de lumina galbena zborul gratios al porumbitei pe care nu putea s-o dea uitarii ...

GLASUL LIVEZII

ISPAS VLAD
CLS. a IV a B

Era o zi insorita si calduroasa de vara .Ma plimbam fericit prin livada bunicului meu de la tara.M-am asezat pe o buturuga la umbra unui nuc batran.Deodata, un glas nedeslusit m-a facut sa tresar.

--Vrei sa-mi cunosti frumusetile?

--Cine esti?

--Sunt eu, livada.Vino sa vezi caisii, merii ,prunii si piersicii!Au aninat pe crengute cele mai gustoase si zemoase fructe.

--Dar cum ai reusit sa fii atat de imbelsugata ,draga mea livada?

--Ei bine...Am ajutoare de nadejde Sunt cele mai bune prietene.

--Despre cine vorbești ?

--Despre albinele cele harnice .Primavara ele umbla din floare in floare, poarta in cosulete polenul pentru ca noi sa ne bucuram de roadele pomilor. Ele nu sunt singurele care vin sa dea o mana de ajutor.

--Dar cine ,cine te mai ajuta?

--Vrabiutele.Vrabiutele cele gurese.

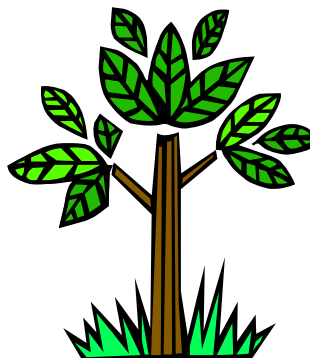
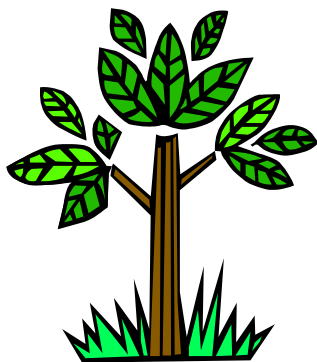
--Cum?Ele ce fac?

--Atunci cand omizile cele rele ma ataca, ele vin si le mananca salvandu-ma pe mine de invazia lor.De fapt asta iarna le-am dat slaninuta cu imprumut.

--Cum ?Nu inteleg....

--Bunicul tau a insirat pe o sfoara bucati de slanina.si le-a agatat de crengi..Ele, infometate ,au venit zilnic si au ciugulit pana au iesit din iarna.Acum, vin vesele la locul cunoscut bucurandu-se ca pot fi de folos.

O dulce adiere de vant m-a facut sa tresar. Eram pe- o buturuga la umbra unui nuc batran.M-am ridicat incet si ingandurat...Oare... eu am asemenea prieteni?

Cufărul cu amintiri

Sandra Bălu

Clasa a III-a C

Tânăra dimineață, cu picioarele goale în rouă și cu brațele goale pe cer, scutura nebunește cireșul înalt al zorilor.

Primăvara ... Atâta liniște se însuflețea de pretutindeni, încât neclintirea nopții părea încordare pentru năvală. Vântul deschise geamul răsturnând în odaie ulciorul de răcoare uitat de noapte pe pervaz.

Prin ferestrele de mansardă ale podului, lumina intra ca un voal de dantelă demult aruncată acolo între celelalte vechituri. În cufărul prăfuit de timp, o cutie cu fotografii vechi strălucea în razele de soare ale dimineții de primăvară. Nu mai văzusem niciodată acea cutie. Am luat-o și m-am dus pe banca din livadă.

M-am așezat. O adiere cu miros de faguri, un freamăt spumos m-au făcut să tresar... Prin arșița parfumului de levănțică am simțit adânc emoția pe care o aveam ținând cutia în mână. Gândul s-a oprit o clipă, îmbătat de presimțirea fericirii ca nările de aroma zmeurei...

Am deschis cutia. Amintirile dormeau pe catifeaua albastră: erau câteva fotografii cu mine împreună cu bunicul și bunica. Eram foarte mică și purtam hainele bunicii și pălăria bunicului. Stăteam pe genunchii lor și râdeam...

Am închis cutia strângând-o la piept ...

Povestea unui strop de ploaie

Partea I. Cascada

Anastasia Ștefănescu

Clasa a III-a C

Într-un nor, s-a format odată un mic strop de ploaie tare curios. După mai multe zile, o fetiță, strop de ploaie i-a anunțat că în curând va începe călătoria stropilor. Stropul nostru, pe care-l chema Miki, se tot întreba: *Oare cum arată locul acela care se numește „Planeta Pământ”?* Cum va fi călătoria?

Dar nu apucă să spună mai mult, că o fâșie strălucitoare și lungă se duse în jos și se stinse. Apoi urmă o bubuitură foarte puternică. Primii stropi de ploaie au căzut, iar printre aceștia era și Miki. Așa a început furtuna. Apoi s-au mai văzut și alte fâșii și s-au mai auzit și alte bubuituri. Vântul a dus stropii de ploaie până la o cascadă.

Acolo, vântul s-a mai domolit și cei mai mulți stropi au căzut în cascadă. Printre ei era și Miki. Apa o lua la vale, iar Miki striga fericit:

-Uraaaaa! Iupiiiiiiiiii! Nu știam că începutul călătoriei este așa de distractiv! Supeer!

Micul strop Miki a petrecut mai mult timp în această „distracție”, sărind peste pietre, scufundându-se, râzând și alunecând...

Și așa a început lunga călătorie a stropilor de ploaie...

Cascada a început să se lărgască, iar apa să nu o mai ia așa de repede. Miki începu să se plictisească. Dar observă în dreapta și în stânga alte fâșii de apă groase.

Desigur, cascada se transformase într-un râu, iar râul, unindu-se cu alte râuri, va forma un fluviu, ceea ce s-a și întâmplat.

Plictiseala lui Miki creștea din ce în ce mai mult. Bine că, în cele din urmă își găsisese un prieten strop-de-ploaie, pe care îl chema Chevi, cu care s-a jucat în acel fluviu care părea fără sfârșit.

De o parte și de alta se vedeau orașe, păduri, și toate celelalte lucruri care se pot vedea dintr-un fluviu.

Într-o dimineață, Chevi strigă:

- Apă! Apă! Apă! Apă!

- Ce s-a întâmplat? îl întreabă Miki.

- Privește! Acolo este foarte multă apă!

- Offff ... spuse Miki ... o să fie foarte plictisitor!

Dar nimeni nu l-a auzit.

- Va urma -

RASARIT DE SOARE

VASILE RADU
CLASA aIVa B

Intr-o zi, pe cand eram la mare impreuna cu familia mea, ne-am hotarat sa vedem rasaritul soarelui.

Trezitul dis de dimineata , la ora cinci, nu a fost cel mai placut lucru ,dar cu putin efort am reusit.

Sa mergi pe malul marii cand ziua inca se ingana cu noaptea, sa simti briza racoroasa a marii care iti mangaie fata ,sa privesti cu nerabdare linia orizontului unde cerul saruta marea si pe care apare incet ,incet un punct rosu, care devine tot mai mare, aducand stralucire pe intreaga bolta cereasca , a fost o experienta pe care nu o pot uita niciodata.

Din cauza unei perdele de nori care impanzea cerul, am avut parte de un rasarit de soare neclar ,timid ,dar frumos.

Dupa un timp. Soarele a aparut triumfator,a luminat marea pana la tarm si a imprastiat norii care ii luau din putere.

A fost un spectacol impresionant de lumina si culoare ,un triumf al soarelui in fata lunii, al luminii in fata intunericului ,al vietii pe acest pamant.

Povestea frunzei

Boțoman Dragoș Ionuț
Clasa a –IV-a B
Învățător Căciu Elena

„Iat-o, s-a desprins din ramuri
lunecă pe lângă geamuri
și se stinge-n zare frunza,
frunza toamnelor ascunsă...
în văzduhuri lin se pierde
ca o rândunică verde.”

Ea privește-n jur și vede cum surorile sale, îmbrăcate în aur, cad și ele pe pământul negru și umed, parcă într-un dans nebun.

Nedumerită, ea pleacă în lume dusă de vânt pentru a-și căuta răspuns la întrebarea: „De ce cad frunzele pe pământ toamna ?”.

Călătorind, observă cum, ușor, ușor, devenea și ea de aur, ca suratele sale. Era uimită de noua ei haină. A văzut cum norii plângeau mai mereu, fiindcă regele vânt îi muștra; cum micii gândăcei își caută adăpost sub stratul de frunze și cum păsările vâslesc în înălțimi spre sud.

Într-o noapte, ea se opri la marginea unui codru, lângă o bufniță bătrână și înțeleaptă, căreia îi puse întrebarea ce o măcina de atâta timp.

- Este o poveste minunată! spuse bufnița. Zâna Toamna culege razele soarelui, apoi le leagă de micile frunze; cheamă pale de vânt ce trimit o parte din frunzulițe să încălzească, timp de aproape o jumătate de an, sufletele oamenilor cu acele săgeți de aur. Celelalte frunze, cad pe pământ și adăpostesc micile floricele și firele de iarbă, iar cu razele, ele țin de cald gândăceilor și furnicuțelor.

La finalul iernii, Zâna Primăvara transformă toate frunzele în muguri, pe care îi așază cu grijă pe crenguțele goale, iar această poveste se repetă în fiecare an.

Fericită că a găsit răspunsul întrebării, frunza căută un om căruia să-i încălzească sufletul. Călătorind peste sate îndepărtate, printr-o fereastră zări o mamă ce plângea lângă un pătuț în care se afla un mic copilăș bolnav.

Înduioșată de lacrimile mamei, frunza își lăsă raza de soare ce o purta să cadă asupra copilului. Acesta deschise doi ochi albaștri ca două pietre prețioase și zâmbi către mama lui.

Bucuroasă că și-a îndeplinit misiunea, frunza se așază lângă surorile ei pe pământ, în așteptarea primăverii ce avea să o transforme într-un nou muguraș.

Un tărâm al copilăriei

Marinescu Maria Cătălina
Clasa a IV-a B

Când aud cuvântul copilărie, gândul îmi zboară ușor către povești și basme vrăjite pline de peripeții și vise nemaivăzute. E o lume a copiilor, în care plictiseala este interzisă cu strictețe, pe când distracția, glumele și clipele frumoase sunt binevenite.

Copilăria este o floare, iar pe petalele ei sunt scrise clipele de basm ale fiecărui copil.

Mie mi s-a întâmplat un lucru de basm care e scris pe una din petalele copilăriei.

Eram în camera mea. Citeam o carte în care o fetiță dorea să devină adult. Începeam să cred că e mai bine să ai proprii tăi copii. Iată că în fața mea a apărut o ușă aurie care avea, pe ici pe acolo, diamante roșii ca bujorii primăverii. Am intrat. După acea ușă era un tărâm al copilăriei. Totul era uimitor. În fața mea s-a ivit un spiriduș din ciocolată care mi-a spus:

- Acesta este "Minunatul Tărâm al Copilăriei". Aici nu există școală, iar ocupația tuturor este joaca. Locuințele oamenilor sunt locurile de joacă.

- Totul este minunat! am spus eu. Dar acolo ce este?

- Acolo este castelul reginei, care îți poruncește să mergi la ea, dar pe acel tobogan.

Am pășit pe el și am început să alunec spre castel. Am ajuns și am intrat. Pe un tron din bomboane ședea Regina Tărâmului Copilăriei.

- După ce ai văzut toate acestea mai dorești să devii adult? a spus Regina cu o voce caldă.

- Nu, nu mai doresc. Toate acestea sunt în minunata lume a copilăriei.

- Acum că ai înțeles, uite aceasta este petala din floarea copilăriei pe care scrie această aventură pe care ai trăit-o! Acum trebuie să mergi acasă.

Ca prin farmec, am ajuns în camera mea. Încă aveam petala în mână.

A fost un vis ...

MON APPARTEMENT

ENCEA IOANA-CĂTĂLINA

Clasa a VI-a D

Prof. Lb. franceză EMILIA ANDREI

Moi et ma famille, nous habitons un nouvel appartement à trois pièces, au troisième d'un bel immeuble. Il est bien confortable.

La chambre à coucher est grande et claire. Il y a un lit, un bureau et une lampe. J'ai aussi une cuisine, une salle de bains et une salle de séjour. La cuisine est chic et agréable et la table est grande et ronde. La cuisinière est chic. La salle de séjour est grande. Il y a une lampe, une table, une petite chaise et une télé. La salle de bains est petite et confortable. Le tapis est grand.

C'est ma maison !!!

Ma chambre

Desen realizat de Encea Cătălina, clasa a VI-a D

MA MAISON

CIORCEANU ANDREI RĂZVAN
Clasa a VI-a D
Prof. Lb. franceză EMILIA ANDREI

J'habite au deuxième étage d'un bel immeuble. Mon appartement est grand et confortable.

La cuisine est grande et claire. La table est marron, la cuisinière et le réfrigérateur sont blancs. Dans le salon il y a une petite table, quelques fauteuils, une télé et un placard grand et marron. Ma chambre à coucher est bleue. Elle a aussi un bureau, une bibliothèque, un canapé, un lit confortable et mon ordinateur. La salle de bains est noire et blanche. Le lavabo est noir et la baignoire est grande et blanche. Dans le vestibule il y a un portemanteau et la moquette est marron. Tous les tapis sont rouges et jaunes. La deuxième chambre à coucher est marron. Il y a un grand lit, un placard marron et une télé. Le tapis est rouge et jaune et les rideaux sont jaunes clair.

J'aime ma maison !

MON APPARTEMENT

PÎRVU DENISA,
Clasa a VI-a D
Prof. Lb. franceză EMILIA ANDREI

Mes parents ont réussi à acheter un nouvel appartement très confortable.

La salle à manger est grande, gaie et belle. Le canapé est neuf et les rideaux sont grands. J'aime le tapis. Il est blanc. Il y a aussi une bibliothèque noire et un fauteuil. Ma chambre est claire et jolie. Il y a un lit, un bureau et une armoire. Les rideaux sont rouges. L'appartement a deux salles de bains avec lavabo, baignoire et miroir. Nous avons une cuisine avec frigo, évier, table et cuisinière.

J'aime bien notre appartement.

MON APPARTEMENT EST TRÈS CHIC....

POPESCU RALUCA,
Clasa a VI-a D
Prof. Lb. franceză EMILIA ANDREI

Moi et ma famille, nous habitons au huitième étage d'un immeuble coquet. L'appartement est très chic.

La chambre à coucher est grande et agréable. Là j'ai un fauteuil confortable, un petit lit et un bureau. Dans la salle de séjour il y a une bibliothèque immense. Le canapé rouge est contre le mur au papier peint. Le couloir est très beau et clair. La cuisine est devant la salle de séjour. Il y a un grand frigo et des meubles jaunes. La salle de bains est à côté de la cuisine. Elle est petite. Dans la salle de bains il y a un petit lavabo avec une petite baignoire. Nous avons aussi une petite chambre d'amis. Le lit est contre le mur et la table ronde est contre la fenêtre.

J'aime beaucoup mon appartement.

Ma chambre
Desen realizat de Popescu Raluca, clasa a VI-a D

MON ÉCOLE

VOICA GEORGIANA,

Clasa a V-a D

Prof. Lb. franceză EMILIA ANDREI

Je suis un petit homme
Qui est une partie d'une grande société
La société est l'école
Et ça alors !
J'aime mon école.

Mes professeurs sont compréhensifs et ont un bon cœur
J'aime mes classes et mes professeurs
Les pauses je joue
Et avec mes amis toute la journée
J'aime mon école.

Școala Eugen Ionescu
Desen realizat de Ciorceanu Andrei, clasa a VI-a D

LE HOBBY DE MAURICE

Vous connaissez Maurice ? C'est un élève de l'école Eugen Ionescu de Slatina. Il est en sixième et il a des hobbies un peu bizarres. Lisons ce que ses copains ont écrit sur ses hobbies ! (desen realizat de Tolu Aurelia, clasa a VII-a A)

« Maurice a un hobby un peu bizarre. Il collectionne des crayons. Dans son plumier il y a beaucoup de crayons. Il a un crayon rouge, un crayon blanc, un crayon vert, un crayon bleu, un crayon noir et un crayon jaune, toutes les couleurs. Il n'écrit pas avec ses crayons, il les garde. Il ne prête pas ses crayons et il adore ses crayons de couleur. »

(CIORCEANU ANDREI RĂZVAN, clasa a VI-a D)

« Hey, les enfants ! Avez-vous entendu ce qu'on parle de Maurice ?

On dit qu'il a un passe-temps étrange ! J'ai entendu dire qu'il est à la recherche des fantômes ! Vous, les gars, ceux qui lisent notre journal, vous pensez que c'est vrai ? Nous attendons vos réponses et vos opinions sur notre adresse e-mail : la.nouvelle.gazette@yahoo.fr. N'oubliez pas nos concours ! La semaine prochaine nous allons revenir avec un nouveau cas aussi intéressant. »

(APOSTOLESCU ANDRADA, clasa a VI-a D)

« Maurice est mon collègue. Il est grand, mince, beau et brun. Il est bon, gentil, travailleur, modeste et sympathique. Il a des yeux bleus, les cheveux blonds, courts et lisses. Il a un petit nez. Il porte un pull, un chapeau et des jeans. Il aime les maths et...les calculs. Il calcule, par exemple, le nombre de piétons qui passent dans la rue...Maurice aime dessiner des paysages. Toutes ses créations nous enchantent. Il participe aussi à des concours. Maurice veut devenir un homme complet bien qu'il a un hobby un peu bizarre!!!!Tous les collègues l'apprécient et ils veulent être aussi bons que Maurice. »

(ENCEA IOANA CĂTĂLINA, clasa a VI-a D)

« Maurice est un garçon de la sixième à l'école "Eugen Ionesco". Il a un hobby...très bizarre. Il aime collectionner des bouchons de bouteilles. Tous ses copains rient, mais Maurice ne leur donne pas attention. Le garçon construit des roues pour des voitures- jouets et par la suite il vend ses créations. Avec son argent Maurice achète des aquarelles et des brosse pour l'autre hobby: la peinture. Maurice veut devenir un artiste. »

(BARBU SIMINA, clasa a VI-a D)

SAVEZ-VOUS PLANTER DES CHOUX ?

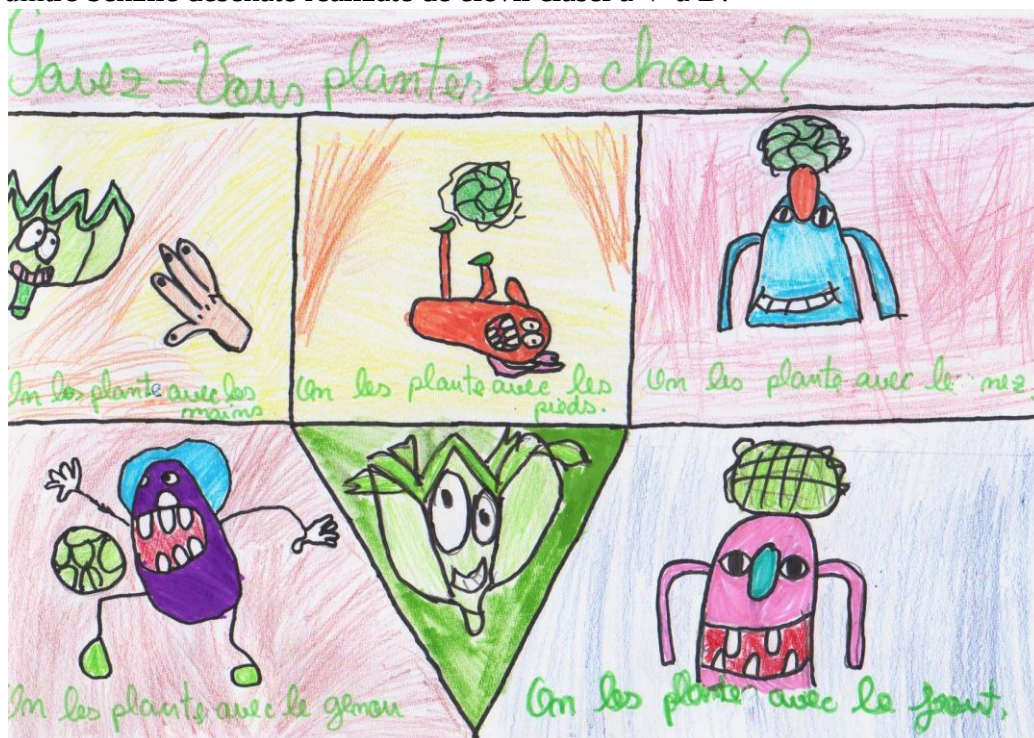
Prof. EMILIA ANDREI

Cunoașteți cântecul francez « Savez-vous planter des choux ? » Cei care ați studiat limba franceză la școală vă amintiți cu siguranță de acest cântecel amuzant care descrie modalități ciudate, dar comice, de a planta varza. Ei bine, varza se poate planta și cu alte părți ale corpului omenesc decât cu mâinile. De ce nu cu nasul, cu piciorul sau cu capul. Cântecul a apărut în Franța Evului Mediu când țăranii francezi au început să cultive foarte multă varză, devenind astfel un aliment de bază în acea perioadă. Cântecul a devenit repede popular, iar astăzi este cântat mai ales de copii. Cei care doresc să cunoască sau să-și reamintească acest cântec pot urma următoarele link-uri via youtube:

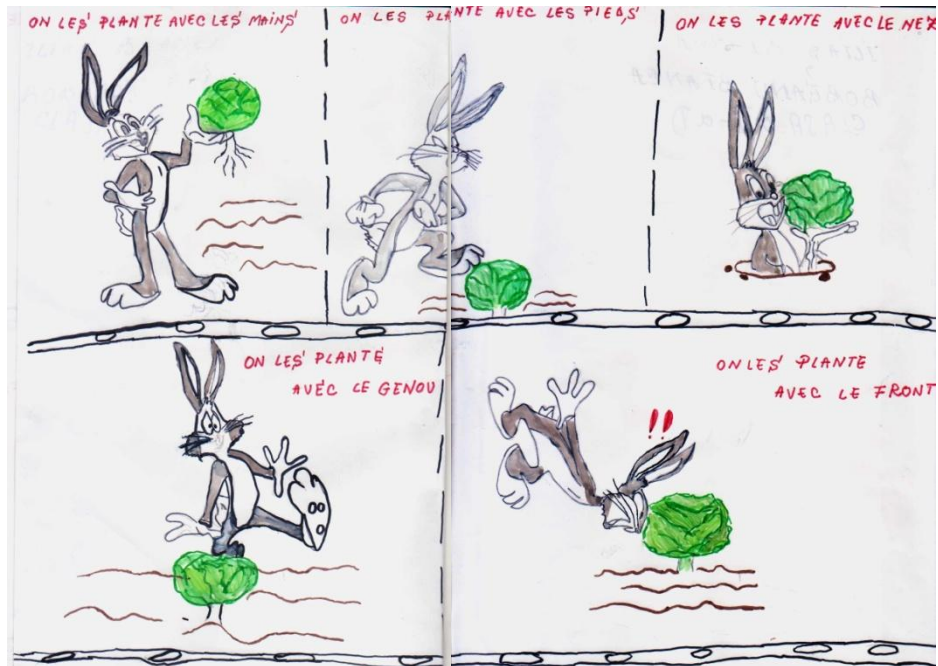
<http://www.youtube.com/watch?v=iAGV2pcLaAg>

<http://www.youtube.com/watch?v=FjzsG5fflrY>

Cântecul este un suport didactic foarte bun pentru învățarea părților corpului omenesc într-o manieră plăcută. Elevii de la clasele a V-a C și a V-a D au învățat recent acest cântec în cadrul opționalului de limba franceză „Chantez français!”. După ce s-au familiarizat cu lexicul cântecului și cu muzica acestuia, elevii au avut ca sarcină de lucru realizarea unei benzi desenate care să ilustreze, într-o manieră comică, neobișnuitele modalități de plantare a verzei, descrise de cântecul francez. Tema s-a realizat în cadrul a două ore de opțional pe grupe. Iată câteva dintre benzile desenate realizate de elevii clasei a V-a D:

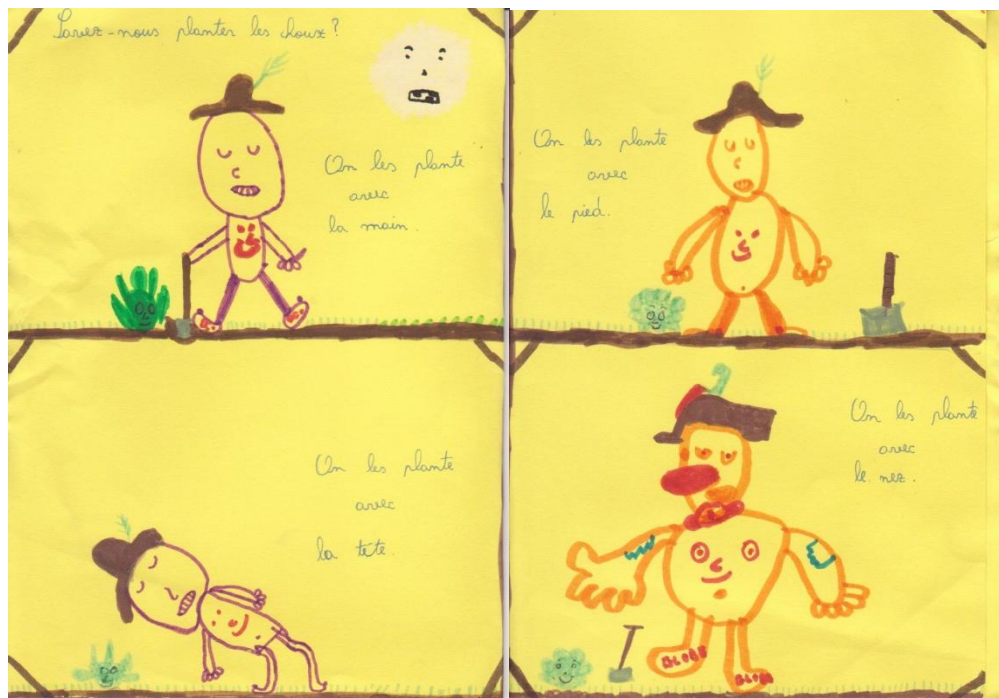

Filișanu Teodorian, Popescu Adelina, Stoica Anca, Toma Bogdan, Tudose Daniel

Bianca, Bobeanu Bianca

Iliş

**Cazan Geany, Troceanu Adrian, Popescu Mihnea,
Bărbuț Denis, Diaconu Robert**

**Cătănoiu Claudiu, Cătănoiu Simona, Florița Violeta,
Gigi Octavian, Voica Georgiana**

AGE OF JOKES

VODIȚĂ TIMOTEI
CLASA A VI-AC

COPERTA – PROF. BOTEZ CRISTINA

COORDONATORI:

DIRECTOR PROF. POPESCU CONSTANȚA

DIRECTOR ADJ. PROF. DIMULESCU VALERIA

PROF. ÎNV. PRIMAR BARBU DIANA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

CLASA A III-A B – ÎNV. DUMITRU MARIETA

CLASA A III-A C – ÎNV. ȘERBAN TĂNASE AURORA

CLASA A IV-A B – ÎNV. CÂCIU ELENA

CLASA A VIII-A A – PROF. DIRIGINTE ANDREI EMILIA